

Το «βαπόρι απ' την Περσία»: Η ιστορία της μεγάλης υπόθεσης που ενέπνευσε τον Β.Τσιτσάνη (φωτό, βίντεο)

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#) / [Πολυμέσα - Multimedia](#)

Η ιστορία πίσω από τη μεγάλη ρεμπέτικη επιτυχία του Βασίλη Τσιτσάνη, «το βαπόρι από την Περσία». Έντεκα τόνους χασίς μετέφερε το υπό κυπριακή σημαία πλοίο «Γκλόρια», που «πιάστηκε» στην Κορινθία, τις πρώτες ημέρες του Ιανουαρίου του 1977, όταν «ομάδες κρούσεως του λιμενικού και βατραχάνθρωποι έκαναν έφοδο».

Στις 8 του ίδιου μήνα, οι ελληνικές εφημερίδες της εποχής είχαν εξασφαλίσει ένα δυνατό πρωτοσέλιδο θέμα, κάνοντας λόγο για «το μεγαλύτερο λαθρεμπόριο στα παγκόσμια χρονικά».

Την ιστορία του πλοίου και του πληρώματός του χώρεσε σε μερικούς στίχους ο σπουδαίος Βασίλης Τσιτσάνης, ο οποίος εμπνεύστηκε από την υπόθεση που έφτασε στα αυτιά του για να γράψει τη μεγάλη επιτυχία «Το βαπόρι από την Περσία». Το βαπόρι βέβαια δεν ήταν από την Περσία, αλλά από τον Λίβανο, κατά τα άλλα όμως στους στοίχους καταφέρνει και συμπυκνώνει την υπόθεση που τραγουδάμε μέχρι τις μέρες μας.

Στο πρωτοσέλιδό της, την 8η Ιανουαρίου του 1977, η εφημερίδα «Μακεδονία» κυκλοφόρησε με τίτλο «11 τόνοι χασίς κατασχέθηκαν σε κυπριακό πλοίο στον Ισθμό» και έγραφε: Η μεγαλύτερη στα παγκόσμια, ίσως, χρονικά λαθρεμπορίου χασίς υπόθεση, απασχολεί τις λιμενικές και τις δικαστικές αρχές και φυσικά, άλλα ανώτερα κλιμάκια, αρμόδια για τις υποθέσεις των ναρκωτικών. Σ' ένα μικρό φορτηγό, ένα μότορσιπ 480 κόρων υπό κυπριακή σημαία, το «Γκλόρια», βρέθηκαν 10 τόνοι και 700 κιλά κατεργασμένου χασίς, εκλεκτής ποιότητας, που η αξία του υπολογίζεται, μέτρια, σε 4.000.000.000 δραχμές.

Το ίδιο ρεπορτάζ σημείωνε πως το «Γκλόρια», «που μπορεί όταν ξεκίνησε από ένα λιμανάκι στα βορεινά της Βηρυτού, να λεγόταν αλλιώς και εν πλω να άλλαξε ένα ή δύο ονόματα, ένα πειρατικό, τέλος πάντων, παλιοκάραβο έφτασε την Πέμπτη το βράδυ στο λιμάνι της Ίσθμιας, του κόλπου των Μεγάρων, και ζήτησε πλοηγό να περάσει τον Ισθμό και να βγει στον Κορινθιακό. Μετέφερε, δηλώθηκε, κεντήματα του Λιβάνου και προορισμός του ήταν το Άμστερνταμ, Ρότερνταμ, Αμβέρσα ή άλλα λιμάνια της βορείου Ευρώπης – υπάρχει και η πληροφορία ότι ο πραγματικός προορισμός ήταν η Ιταλία, με κανονικές φορτωτικές από τη Βηρυτό. Πλήρωμα, αντί των επτά, κατά την κανονική σύνθεση, τρεις μόνο Έλληνες, ο Νικόλαος Ξανθόπουλος, πλοίαρχος, [...] ο Βασίλειος Ζώης και ο Στ. Μπαζέκης. [...] Και δύο συνοδοί του φορτίου, Τούρκοι, 23 χρόνων και 42 χρόνων, γεωργοί, μπορεί αδέρφια, μπορεί θείος και ανεψιός, πάντως συγγενείς».

Το χασίς σε τρεις ποιότητες, συσκευασμένο σε πλάκες του ενός κιλού, τυλιγμένο με γάζα και ανά 100 ή 200 κιλά σε σάκους μάλλον πολυτελείς, τριών χρωμάτων, κρεμ, μπλε και γκρι, με σφραγίδες του λιβανέζικου τελωνείου, έγραφε η «Μακεδονία».

Η «Ελευθεροτυπία», με τίτλο «11 τόνοι χασίς στον Ισθμό», έγραφε στο πρωτοσέλιδό της πως «κατασχέθηκε η μεγαλύτερη ποσότητα στην ιστορία διώξεως των ναρκωτικών» και ότι «το φορτίο, αξίας 4 δισ. πήγαινε από το Λίβανο στα εργαστήρια λευκού θανάτου της Αμβέρσας». Το ίδιο ρεπορτάζ ανέφερε πως πιάστηκαν δύο Τούρκοι και καταζητούνται δύο Λιβανέζοι.

Ήταν προμελετημένοι, καρφωτοί και λαδωμένοι

«Οι λιμενικοί είχαν πληροφορίες, από μακρό διάστημα, ότι κάποιο καράβι – είχαν και την περιγραφή του – επρόκειτο να περάσει από την νότιο Πελοπόννησο ή από τον Ισθμό, με προορισμό ξένα λιμάνια, γεμάτο χασίς, με εκπληκτικά μεγάλη ποσότητα του ναρκωτικού. [...] Οι περισσότεροι λένε ότι η πληροφορία ήλθε κατευθείαν από τον Λίβανο. Λένε ακόμα πως οι Έλληνες του Γκλόρια ειδοποίησαν και το γιατί δεν θα ήταν στην περίπτωση αυτή, αν η υπόθεση είναι σωστή, περίεργο, γιατί η αμοιβή στους καταδίδοντας ναρκωτικά είναι τεράστια. Προβλέπει ο νόμος ένα ικανό ποσοστό για τους καταδίδοντας και βοηθώντας τις αρμόδιες αρχές στην ανακάλυψη ναρκωτικών», ανέφερε το ρεπορτάζ της εφημερίδας «Μακεδονία».

Οι πληροφορίες που είδαν αργότερα το φως της δημοσιότητας αποκάλυψαν ότι ο πλοίαρχος του «Γκλόρια» Νίκος Ξανθόπουλος ή «Κάπτεν Νικ» ήταν συνεργάτης των αμερικανικών υπηρεσιών δίωξης ναρκωτικών και η υπόθεση ήταν «στημένη» (ήταν προμελετημένοι, καρφωτοί και λαδωμένοι, όπως επισημαίνει ο Τσιτσάνης στο τραγούδι του). Κατά τη σύλληψη, ο «Κάπτεν Νικ» και οι άλλοι δύο Έλληνες ναυτικοί δεν έφεραν καμία αντίσταση. Οι δύο Τούρκοι (δυο μεμέτια, τα καημένα, μεσ' στο κόλπο ήταν μπλεγμένα, κατά τον Τσιτσάνη), κρύφτηκαν αρχικά στις καμπίνες, για να παραδοθούν στη συνέχεια στις Αρχές, αφού οι άντρες του λιμενικού τους έριξαν καπνογόνα, αναγκάζοντας τους να ανέβουν στο κατάστρωμα. Παραλήπτες του φορτίου, σύμφωνα με πληροφορίες, ήταν λιβανέζοι υπήκοοι στην Αμβέρσα ή το Άμστερνταμ.

Ο «Κάπτεν Νικ», όπως γράφει ο Ηρακλής Ευστρατιάδης στο βιβλίο του «Μια ιστορία... ένα τραγούδι» (εκδόσεις Τουμπής), με τα εκάστοτε καράβια που είχε στην κατοχή του, είχε γυρίσει όλες τις θάλασσες του κόσμου και είχε γνωρίσει τους πάντες γύρω από τα κυκλώματα του εμπορίου ναρκωτικών, από τις χώρες παραγωγής μέχρι και τον τελευταίο παραλήπτη χοντρέμπορο.

Λαθρέμπορος τσιγάρων στην αρχή της καριέρας του και ο ίδιος, διαφοροποιήθηκε στην πορεία, εξαιτίας του θανάτου ενός αδελφικού του φίλου από υπερβολική δόση μορφίνης. Από τότε ορκίστηκε στην καταπολέμηση των ναρκωτικών. Αποδέχτηκε την πρόταση της DEA το 1964 και από τότε εισχωρούσε στα κανάλια των ναρκωτικών και έδινε πληροφορίες σχετικά με την διακίνηση. Μερικές φορές, όπως στην περίπτωση του «Γκλόρια», παραλάμβανε ο ίδιος το εμπόρευμα με το καράβι του, ως μεταφορέας και το παρέδιδε στις λιμενικές αρχές.

Οι δυο Τούρκοι οδηγήθηκαν στις φυλακές του Ναυπλίου. Ο ίδιος ο «Κάπτεν Νικ»

και το πλήρωμα του, μετά τις αρχικές υποτιθέμενες συλλήψεις, δέχτηκαν τα συγχαρητήρια του αρχηγού Υ.Ε.Ν. Παπαδόγγονα. Το υπουργείο Οικονομικών όρισε ως αμοιβή για τη μεγάλη επιτυχία 7.800.000 δραχμές. Ο «Κάπτεν Νικ» από αυτά πήρε 1.500.000 δρχ., τα υπόλοιπα τα μοιράστηκαν... διάφοροι αξιωματικοί.

Ο Τσιτσάνης και «Το βαπόρι από την Περσία»

Το ίδιο έτος, οι θαμώνες του «Σκοπευτηρίου», όπου έβγαινε στο πάλκο ο Τσιτσάνης μαζί με τη Λιζέτα Νικολάου, μαθαίνουν ένα καινούργιο, ακυκλοφόρητο τραγούδι. Δεν ήταν άλλο από «Το βαπόρι απ' την Περσία», που εξιστορούσε την υπόθεση του «Γκλόρια» και του πληρώματός του. «Ήταν Σάββατο. Πιάνω από δω, πιάνω από κει... Δεν μου άρεσε το τέμπο. Μετά έγραψα τη δεύτερη στροφή πίσω από ένα αγγελτήριο γάμου. Μετά μου ήρθαν στον νου οι μουσικές που γύρευα και όλα πήγαν ρολόι», είχε πει ο ίδιος ο Τσιτσάνης.

Μέχρι να μπει στο στούντιο, το τραγούδι είχε γίνει ήδη τεράστια επιτυχία, με αποτέλεσμα να το ξέρουν όλοι, όταν πλέον κυκλοφόρησε σε δίσκο τον Απρίλιο του 1977. Στις αρχές του 1984, λίγο μετά τον θάνατο του Βασίλη Τσιτσάνη (18 Ιανουαρίου 1984), το τραγούδι απασχόλησε ευρέως για νομικούς λόγους. Τον Δεκέμβριο του 1983, ο αντιεισαγγελέας του Αρείου Πάγου, Σπύρος Κανίνιας, το άκουσε σε μία εκπομπή της ΕΡΤ και με έγγραφό του στην Εισαγγελία Πρωτοδικών Αθηνών, στις 2 Φεβρουαρίου 1984, ζήτησε να γίνουν όλες οι «νόμιμες ενέργειες», κρίνοντας ότι συντελεί στη διάδοση των ναρκωτικών.

Ο εισαγγελέας Πρωτοδικών Δημήτριος Μαλακάσης, ο οποίος ανέλαβε την προκαταρκτική εξέταση της υπόθεσης έκρινε στο πόρισμά του, πως το τραγούδι δεν ωθεί στη χρήση και διάδοση των ναρκωτικών και έθεσε τη δικογραφία στο αρχείο. Οι στίχοι της μεγάλης επιτυχίας του Τσιτσάνη τραγουδιούνται μέχρι σήμερα...

Το βαπόρι από την Περσία

Μουσική-Στίχοι: Βασίλης Τσιτσάνης

Το βαπόρι απ' την Περσία

πιάστηκε στην Κορινθία

Τόννοι έντεκα γεμάτο

με χασίσι μυρωδάτο

Τώρα κλαίν' όλα τ' αλάνια
που θα μείνουνε χαρμάνια
Βρε κουρνάζε μου τελώνη
τη ζημιά ποιος τη πληρώνει
Και σ' αυτή την ιστορία
μπήκαν τα λιμεναρχεία
Τώρα κλαίν' όλα τ' αλάνια
που θα μείνουνε χαρμάνια
Ήταν προμελετημένοι
καρφωτοί και λαδωμένοι
Δυο μεμέτια, τα καημένα,
μεσ' στο κόλπο ήταν μπλεγμένα
Τώρα κλαίν' όλα τ' αλάνια
που θα μείνουνε χαρμάνια.

Πηγή: pronews.gr